

Grønland 2017

Vi kom hjem i går aftes, temmelig sent efter at have rejst hele dagen. Og det var underligt i Kastrup at komme ud i den danske aftenluft, - sikke mørkt alting var, selv himlen var mørk og det var vi jo slet ikke vant til. Vi havde haft solen og lyset næsten uafbrudt i 10 dage, selv midt om natten kunne man ligge og læse i sengen ved dagslys. Men nu var vi tilbage i Danmark, skulle finde vores parkerede bil og sætte næsen mod Lønholt. Men sikke en fantastisk tur vi har været på og tankerne vandrer tilbage...

DAG 1: Den første dag lander vi i Kangerlussuaq og checker ind på Polar Lodge, hvor Erik og jeg får et lille værelse med fælles toilet/bad på gangen. Det hele virker sådan lidt spejderagtigt og jeg mindes min barndoms spejderferier i Nordsjælland, men det skal nok gå. Vi skal straks ud i et gammelt og meget bulet buslignende køretøj – det er en ombygget mælkebil – og bliver kørt op til indlandsisen. Her lærer jeg det første af mange nye ord: randmoræne. Indlandsisens gletcherer bevæger sig langsomt frem gennem landskabet og samler store mængder grus og sten op på vejen. Når isen så smelter i kanten af gletcheren bliver grus og sten tilbage, og det kaldes en randmoræne. Den skal vi så hen over, inden vi kan sætte foden på isen. Jeg har heldigvis husket mine is sko dvs. nogle skarpe ting man kan sætte under støvlerne, så man ikke glider. Og så op på isen og mærke årtusinders vingesus, - helt fantastisk og meget smukt. Det er en meget storslået oplevelse at stå med sine egne to fødder solidt plantet på isen. Fantastisk!

DAG 2: Bliver hentet tidligt af den skramlede bus og bliver kørt op på radiofjeldet hvor meldesystemet TACAN står. Og så bruger vi faktisk hele dagen på at gå ned mens vi nærlæser naturen! Vi har vandflasker og madpakker med, og vi studerer nogle is skurede klipper, grundfjeld mv. og får mange forskellige geologiske forklaringer og nye udtryk med på vejen. Det viser sig, at geologer og ingeniører har hver sin tilgang til naturen og det giver nogle spændende diskussioner. Ved vraget af et gammelt fly kommer en metallurg på banen og fortæller noget om hvordan man har brugt magnesium i flyindustrien. Og så måtte jeg som læge jo også lige tilføje, at set med mine briller, så er Magnesium et afføringsmiddel! Og tænk, Erik fik øje på to moskusokser, som gik og græssede. De var temmelig langt væk, men alligevel var det storslået og sikkert det tætteste jeg nogensinde kommer på en moskusokse.

Men det var ikke kun de tekniske udtryk som vi skulle huske, der var også alle navnene på deltagerne, som man i starten fik rodet godt og grundigt rundt i. Vi var en gruppe på 22 personer og ud over os selv og tre mere, så kendte jeg ikke et øje dvs. der var lige 17 nye mennesker, som jeg skulle lære at kende. Jeg sagde til mig selv, at jeg ville lære dem at kende en af gangen og også lige snakke lidt med hver enkelt, så jeg fik lidt baggrund til at hægte navnet på. Og det gik fint. Dorte var geolog og rejseleder og så var der Peter, Jacob og Tove som alle var geologer og som alle sagde noget den første dag. Det lå lidt tungere med ingeniørerne, men på tredjedagen hvor vi så på havnebygning så trådte de i karakter. Og indimellem fandt jeg ud af, at der var to tekniske assistenter med samt nogle ægtefæller, som jeg altså også selv var en af. Fin middag om aftenen med arktisk buffet, men desværre var der ikke mad nok, så der var mange af de spændende retter, som vi ikke fik smagt. Der var et bord med en gruppe finsk-russiske turister, som vist tog lidt rigeligt!

Dag 3: rejsedag. Ud i lufthavnen og med fly til Asiaat, hvor vi har nogle timer til at gå rundt på egne hånd. Gruppen er nu delt i to, så det er lidt lettere med navnene. Erik har været med at bygge havne anlægget med rejefabrikken i Asiaat i sin tid, og fik arrangeret det sådan at alle fik en rundvisning på rejefabrikken. Meget spændende. Bortset fra at bundtrawlene ødelægger havbunden, så set med de naturvidenskabelige øjne, så burde man nok slet ikke spise rejer. Så ned på havnen ved 16 tiden hvor vi skal med en lille hurtiggående båd til Disko (samme navn på både øen og byen), en tur på knap to timer. På Grønlandsk hedder byen Qeqertarsuaq og her blev gruppen indlogeret i fem forskellige huse. Vi var meget heldige og fik værelse i et hus med en formidabel udsigt. Fantastisk at se ud over fjorden, fjældet og isbjergene. Og hurra fordi vi her har eget bad og toilet, samt et lille køkken på gangen, hvor man kan lave te mv. Så Erik skynder sig straks over i supermarkedet (som hedder piller-i-sure-sokker) og provianterer lidt til os. Middagen i den lokale restaurant var noget gullig suppe med små stykker fisk i, og som hovedret et lidt større stykke fisk, kartofler og nu med det gullige som sovs.

Dag 4: Jeg bliver hjemme fordi min forstuvende ankel er gået i strejke. Men det er nu heller ikke så tosset at sidde i lænestolen med den skønne udsigt, med nylavet te og med min gode bog. Har en aftale kl. 11 med Annette, som har fået et hævet knæ og ikke vil gå ret langt og vi går så sammen rundt i byen. Opsøger Ove Berthelsen som sang i kirken, da Erik og jeg var i byen to år tidligere og får arrangeret, at vi kan forsøge at komme med i kirken, når har dagen efter skal synge for en gruppe fra et krydstogtskib. Koncerten bliver desværre aflyst på grund af blæsten som bevirker, at gummibådene ikke kan fragte passagerne fra krydstogtskibet ind til byen. Sådan er Grønland. Men tænk, mens vi er på hans kontor og jeg fortæller om hvilken stor oplevelse det var at høre ham for 2 år siden, så synger han faktisk lidt for os. Med en meget smuk stemme som fylder hele rummet, og på grønlandsk og med hele sin sjæl i sangen. Vi bliver meget stille, bliver lidt våde i øjnene og føler øjeblikket er meget stort. Middag samme sted som aftenen før og denne gang nogle skiver kød i en brun sovs, hvor man mistænker at det er den gule fra aftenen før, som har fået et par dråber brun kulør. Men ingen piber og vi spiser alle sammen med god appetit. Sådan er det bare på Grønland.

Dag 5: Om formiddagen var vi på Arktisk station med rundvisning og foredrag. Spændende at høre om istider, klimaforandringer, havstrømme osv. Og på vej derud så vi de legesyge pukkelhvaler ganske tæt på kysten. Og tænk, de var der bare det meste af dagen, og nogle af vores gruppe oplevede at hvalerne en gang kom op alle fem lodret i rundkreds, så man så de fem hoveder i samme højde. Fantastisk. Om eftermiddagen har Erik og jeg booket en hvalsafari med Oves søn, som har en lille båd. Vi bliver iført store heldragter og sejler rundt i et par timer, hvor vi flere gange kommer tæt på Finhvaler. De er temmelig sky, så de er lidt svære at finde. Men en meget stor oplevelse. Bor nu på Hotel Hvide Falk, desværre ud til bagsiden og med udsugningen fra køkkenet lige op i næsen, - men med eget bad og toilet! Middag om aftenen på hotellet med en fin men alt for salt fiskesuppe og derefter noget meget sejt – nærmest uspiseligt – lam.

Dag 6: Vandretur for de fleste, jeg bliver på værelset og læser min bog for at skåne min dårlige ankel. Ved middagstid bliver vi hentet og kørt til lufthavnen hvor vi skal på helikoptertur ind og lande tæt på indlandsisen. Super spændende. Desværre må man ikke sidde ved siden af piloten, det havde jeg ellers gerne gjort! Men en lang og meget smuk flyvetur ind over fjorden med de store isbjerger samt over fjældet med søer og områder med evig sne. Efter ca. 20 minutters flyvning lander vi på morænen og går lidt rundt indtil vi atter flyver tilbage. En meget stor oplevelse. Super dejligt, meget smukt og lidt underligt med den store stilhed, som der er deroppe. Den eneste lyd er en svag brusen som stammer fra det smeltevand som løber et sted dybt nede under isen. Vi var 9 i vores helikopter og ganske langsomt finder jeg ud af hvem de andre er, og får sat både navne og personlighed på ansigterne. Middagen er arktisk buffet på Hotel Hvide

Falk, og denne gang er der rigeligt til alle! Ved 22-tiden er der afgang igen, denne gang til midnatssejls hvor vi sejler rundt blandt isbjergene i ca. 3 timer, og hvor vi ser solen gå ned lidt efter midnat. Der er stadig fuldt dagslys overalt, og solen kommer på himlen igen kort efter. Det var en meget, meget smuk tur, men også en temmelig kold omgang, hvor vi havde både hue og vanter på og de som havde hætte på jakken, lukkede den tæt om næsen!

Dag 7: Vi kom sent i seng og skal så til gengæld tidligt op. Kufferten skal være pakket, værelset ryddet og det allermest nødvendige til de næste to dage skal pakkes i rygsækken sammen med vandrestavene. Kl. 7 er der afgang med biler til havnen, hvor vi skal sejle op til Eqi gletcheren i et gammelt ombygget politiskib. Der er både kaffe og frokost om bord, og efter at have ligget stille ud for gletcheren i en times tid, bliver vi sat i land. Det er meget dramatisk og skal foregå meget hurtigt fordi vi er indenfor en sikkerhedszone, så hvis gletcheren pludselig kælver (det gør den hele tiden, men hvis der går et større stykke af) så befinder vi os inde i det område hvor en flodbølge kan ramme. Sådan lidt Tsunamiagtigt. Så ud af skibet, op på broen og så i hurtigt tempo op ad bjerget. Py-ha, myggene sværmer tæt, det er varmt, rygsækken er tung og bjerget temmelig stejlt. Men op kommer vi da! Og bliver indkvarteret i 4-mands hytter med temmelig langt til bad og toilet! Kan jeg lige se mig selv om natten, når jeg skal op og tisse, balancere rundt på klipperne iført bare ben i vandrestøvler, natskjorte og myggenet?? Vi pakker rygsækken ud, finder vandrestavene frem og vandrer op til vandsøen dvs. den sø som forsynes campen med vand. Vandrer, - det er mere klatre end vandre, fordi vi er ude i fjeldet som bare er temmelig stejlt, og jeg er lykkelig for at opdage at mine gamle hundetursstøvler bider sig godt fast. Udsigten er formidabel, luften er klar, solen skinner, den 3½ km lange gletcherfront ligger lige under os, og vi kan hele tiden høre bragene fra kælvingerne.

Dag 8: Igen springer jeg den fælles vandretur over og plejer min ankel. Vi er 4-5 stykker som bliver tilbage på Campen og som småsnakker, læser og går lidt rundt. Myggenettet over ansigtet kommer ikke af og vi er efterhånden blevet vant til det. Maden er meget fin og vi får en dejlig frokost. Deltagerne fra vandreturen begynder at komme tilbage og omsider dukker Erik også op. Han har været en tur i vandet, fordi hans fod skred på en af trædestenene da han skulle over et vandløb, og han har forvredet sit venstre knæ. Men han har da fortsat turen med en våd støvle og et dårligt knæ! Så skal vi igen stå på en lang række klar til at gå, og vi ser nu det nye hold med tunge rygsække kæmpe sig op ad fjeldet i noget der ligner lyntempo samtidig med de forsøger at holde øjne, næse og mund fri for myg. "Been there, done that" tænker vi. Smuk sejltur tilbage til havnen, med bil tilbage til hotellet, nye værelser, op på fjerde sal uden elevator (man piber ikke på Grønland) ompakke kufferten, et bad og en lille lur. Så afsted igen til afskedsmiddag ca. 10 minutters gang inkl. omkring 120 trappetrin fra hotellet. Eriks knæ får en forbindelse på og han insisterer på at gå frem og tilbage. En taxa ville ellers kun koste 50 kr. men det vil han slet ikke høre på. Middagen slutter med Grønlandsk kaffe som smager herligt, men som har den virkning at vi slet ikke får sovet. Vi rammer hovedpuden efter midnat og skal op igen kl. 04.45 og køre fra hotellet kl. 05.30.

Dag 9: Som sagt så er det meget tidligt, og vi når lige en hurtig morgenmad (jeg spiser ingenting men snupper to kanelnegle som jeg pakker ned i rygsækken) inden vi kører med bil til lufthavnen. Bagagen bliver checket helt igennem, og vi har et par timer hvor vi kan småsludre lidt om den fantastiske rejse som nu er ved at være slut. Køber to krus kaffe til sneglene, som smager herligt. Går hen til Air Greenland disken og fortæller om Eriks dårlige knæ og spørger om vi kan få nogle pladser, hvor han har mulighed for at sidde med benet strakt. De siger venligt, at det vil de gerne se på og hvis jeg efterlader vores Boarding kort hos dem, så kan jeg komme tilbage om en times tid, så har de måske en løsning. Og tænk, hurra, vi får en opgradering til Business Class og sidder hele vejen til København med dejlig meget plads til Eriks ben. Det er bare super. Ved bagagebåndet i Kastrup er det lidt vemodigt at tage afsked med de mennesker, som man har været så tæt på i de sidste ni dage. Vi har jo faktisk fungeret som en stor familie med masser af humor,

med omsorg for hinanden og med en høj grad af faglighed. Vi taler om en reunion, men vi ved også godt at sådan noget plejer at løbe ud i sandet.

Hjemme i Lønholt pakker vi lidt ud, spiser et stykke mad og drikke en øl/rødvind. Prøver at lande lidt, men tankerne er stadig oppe hos hvalerne og isbjergene. Og vi er jo slet ikke trætte, fordi vores indre ur er fire timer bagefter. Men efterhånden kommer vi da i seng og mærker den skønne følelse, som det er at ligge helt strakt ud. Hjemme i sit eget hus, på sin egen vej, i sin egen landsby og i sin egen seng. Og med følelsen af at have været på en helt fantastisk tur til Grønland, en stor oplevelse sammen med en flok dejlige, varme og skønne mennesker. Så det da ikke være bedre!

Høje Lønholt den 31/7 2017

Josée